

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARÓW MIASTA LIDZBARK WARMIŃSKI POŁOŻONYCH
PRZY UL. DĄBROWSKIEGO I UL. MAZURSKIEJ (2 TERENY)

AUTORKA OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

OLSZTYN – MAJ 2023 r.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARÓW.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENÓW OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE A PROJEKCIE PLANU.....	9
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	9
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	15
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.	16
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	16
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	16
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	20
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	20
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	20
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	20
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	24

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	31
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	31
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	32
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	33
 ➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (Dz. U. z 2022 r. poz.1029 ze zm.).	

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

Załącznik nr 1.1 w skali 1:1000 pn. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARÓW MIASTA LIDZBARK WARMIŃSKI
POŁOŻONYCH PRZY UL. DĄBROWSKIEGO I UL. MAZURSKIEJ (2 TERENY)”.

Załącznik nr 1.2 w skali 1:1000 pn. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARÓW MIASTA LIDZBARK WARMIŃSKI
POŁOŻONYCH PRZY UL. DĄBROWSKIEGO I UL. MAZURSKIEJ (2 TERENY)”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów określonych załącznikiem graficznym do Uchwały Nr LXI/453/2022 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 26 października 2022r. w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów Miasta Lidzbark Warmiński (2 tereny położone przy ul. Dąbrowskiego, ul. Mazurskiej).

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) burmistrz po podjęciu przez radę miasta uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przedmiotowy plan stanowi zmianę miejscowych planów, gdyż obejmuje swoim zasięgiem obszar, na którym obowiązuje „Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lidzbark Warmiński” uchwalony Uchwałą Nr LIII/380/10 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 31 marca 2010 r.), „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Lidzbark Warmiński” uchwalony Uchwałą nr LX/461/18 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 26 września 2018 r.).

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tekst) wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie określa art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy, informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko muszą być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, a także dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WSTE.411.59.2022.BW z dnia 2 grudnia 2022 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Lidzbarku Warmińskim – znak ZNS.9082.5.2022 z dnia 24 listopada 2022 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów Miasta Lidzbark Warmiński położonych przy ul. Dąbrowskiego i ul. Mazurskiej (2 tereny).
- Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego pn.: Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lidzbark Warmiński (Uchwała Nr LIII/380/10 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 31 marca 2010 r.), Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Lidzbark Warmiński (Uchwała LX/461/18 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 26 września 2018 r.).

- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składają się rysunki w skali 1:1000 stanowiące załączniki nr 1.1 i nr 1.2.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów Miasta Lidzbark Warmiński położonych przy ul. Dąbrowskiego i ul. Mazurskiej (2 tereny), w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego obszaru objętego planem, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - ustalenia dotyczące zasad kształtowania krajobrazu,
 - ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,

- wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie,
 - ustalenia dotyczące zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
 - ustalenia dotyczące szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
 - ustalenia dotyczące sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
 - inwestycje celu publicznego.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów elementarnych.
 - Rozdział III – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Projekt planu miejscowego obejmuje dwa tereny zlokalizowane w różnych jednostkach urbanistycznych miasta. Każdy z terenów posiada specyficzne uwarunkowania wynikające z przepisów odrębnych. Załącznik nr 1 obejmuje częściowo tereny o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno – przestrzennej, w granicach których dążono do uzupełnienia istniejącej zabudowy. Pozostałe obszary zmiany to niezagospodarowane tereny zlokalizowane wśród zabudowanej tkanki miasta, stanowiące atrakcyjne tereny inwestycyjne. Załącznik nr 2 obejmuje tereny wymagające przeznaczenia pod komunikację wewnętrzną.

Przedmiotowy plan stanowi zmianę miejscowych planów, gdyż obejmuje swoim zasięgiem obszar, na którym obowiązuje „Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lidzbark Warmiński” uchwalony Uchwałą Nr LIII/380/10 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 31 marca 2010 r.), „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Lidzbark Warmiński” uchwalony Uchwałą nr LX/461/18 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 26 września 2018 r.).

Ustalenia planu spełniają wymagania art. 1 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez między innymi: określenie wymagań ładu przestrzennego w ustalenia szczegółowych dla terenów elementarnych, określenie walorów architektonicznych i krajobrazowych poprzez wskazanie zasad ochrony oraz zasad kształtowania krajobrazu, określenie wymagań ochrony środowiska oraz wymagań ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej poprzez ustalenie zasad ochrony. W ustaleniach planu uwzględniono również walory ekonomiczne przestrzeni oraz prawo własności, a także potrzeby interesu publicznego.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARÓW

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenów i warunków ich zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju określonych funkcji. W granicach obszarów objętych projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod:

- Na załączniku graficznym nr 1.1 (ul. Dąbrowskiego):
 - Usługi handlu (1UH, 2UH),
 - Drogi dojazdowe (1KDD),
 - Infrastrukturę techniczną (1I).
- Na załączniku nr 1.2 (ul. Mazurska):
 - Komunikację drogową wewnętrzną (1KR, 2KR).

W ustaleniach projektu planu wprowadzono definicję zastosowanych pojęć tj.:

- zabudowa adaptowana – należy przez to rozumieć obiekty budowlane istniejące do zachowania, przy czym obiekty adaptowane mogą podlegać rozbiórce, rozbudowie, nadbudowie i przebudowie łącznie ze zmianą funkcji, na zasadach określonych w ustaleniach szczegółowych dla danego terenu elementarnego, z uwzględnieniem zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej określonych w §7 ust. 4;
- linia rozgraniczająca tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania – należy przez to rozumieć linię obowiązującą, która rozdziela tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- nieprzekraczalna linia zabudowy – należy przez to rozumieć wyznaczoną na rysunku planu linię, której nie może przekroczyć elewacja budynku z możliwością wysunięcia okapów i gzymsów do 0,8 m oraz balkonów, tarasów, schodów zewnętrznych, pochylni i ramp do 1,5 m;
- teren elementarny – należy przez to rozumieć teren wydzielony linią rozgraniczającą i oznaczony odrębnym symbolem;
- usługi nieuciążliwe – należy przez to rozumieć działalność usługową niezaliczoną do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz działalność usługową, niepowodującą naruszenia standardów jakości środowiska mającego wpływ na zdrowie i życie ludzi, w tym niepowodującą pogorszenia warunków zamieszkania i użytkowania budynków oraz lokali mieszkaniowych położonych w sąsiedztwie;
- przeznaczenie podstawowe – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym zarówno w zakresie powierzchni zabudowy, jak i kubatury;
- przeznaczenie uzupełniające – należy przez to rozumieć inne rodzaje przeznaczenia, niż podstawowe, które uzupełniają i nie kolidują z przeznaczeniem podstawowym, przy czym przeznaczenie uzupełniające nie może występować samodzielnie.
- powierzchnia biologicznie czynna – teren biologicznie czynny w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
- wysokości zabudowy – należy przez to rozumieć sposób pomiaru wysokości budynków zgodny z przepisami budowlanymi, w stosunku do pozostałych obiektów budowlanych mierzony od naturalnego poziomu terenu w najniższym punkcie obrysu obiektu budowlanego do najwyższego punktu tego obiektu.

Szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska określono w uchwale projektu planu w formie tabelarycznej w Rozdziale II Ustalenia szczegółowe – dotyczące terenów elementarnych.

W granicach obszarów objętych projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzeniu zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.
- Wprowadzeniu zapisu, że w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne.
- Wprowadzeniu zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, obiektów kontenerowych oraz garaży wykonanych z blachy, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach terenu elementarnego 2UH – załącznik graficzny 1.1 zlokalizowana jest nastawnia kolejowa – ul. Dąbrowskiego, ujęta w gminnej ewidencji zabytków pod nr 63, objęta ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
- Wprowadzeniu zapisu, że tereny objęte planem zlokalizowane są w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Subzbiornik Warmia nr 205 – ochrona zgodnie z przepisami odrębnymi.

- Wprowadzeniu nakazu dostosowania przestrzeni publicznych oraz obiektów użyteczności publicznej do potrzeb osób o różnicowanych ograniczeniach mobilności i percepcji, w tym osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, w szczególności poprzez minimalizowanie przeszkód lub ograniczeń architektonicznych, cyfrowych oraz informacyjno-komunikacyjnych.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej, a przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej. Tereny objęte planem położone są w granicach aglomeracji Lidzbark Warmiński (wyznaczonej na podstawie Uchwały Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Lidzbark Warmiński), co skutkuje koniecznością realizacji sieci kanalizacji sanitarnej do nieprzekraczalnego terminu określonego w obowiązującym Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków Komunalnych.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów i nawierzchni uszczelnionych w granicach działek budowlanych do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich. Dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z powierzchni dachów i nawierzchni utwardzonych do sieci kanalizacji deszczowej.
- Ustaleniu zaopatrzenia w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z sieci ciepłowniczej. Dopuszczeniu wykorzystania indywidualnych źródeł ciepła z użyciem technologii zapewniających zachowanie norm emisji spalin wynikających z przepisów odrębnych.
- Dopuszczeniu realizacji urządzeń do produkcji energii ze źródeł odnawialnych z wyłączeniem urządzeń wykorzystujących energię wiatru na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że gospodarkę odpadami stałymi należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzeniu zakazu przekształcania, unieszkodliwiania, składowania odpadów w granicach planu.
- Wprowadzeniu ustaleń w zakresie ogrodzeń.
- Wprowadzeniu ustaleń w zakresie wykończenia i kolorystyki obiektów budowlanych.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że obsługa komunikacyjna poszczególnych terenów następować będzie poprzez istniejące i projektowane drogi dojazdowe (ulice) oznaczone symbolem KDD oraz komunikacją drogową wewnętrzną oznaczoną symbolem KR na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się realizacji zadań własnym gminy z zakresu infrastruktury technicznej, ani inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym. Przewiduje się natomiast budowę drogi publicznej oznaczonej symbolem 1KDD jako inwestycja celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENÓW OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE A PROJEKCIE PLANU

W poniższych tabelach przedstawiono przeznaczenie terenów w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do projektu.

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA LIDZBARK WARMIŃSKI Uchwała Nr LIII/380/10 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 31 marca 2010 roku		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARÓW MIASTA LIDZBARK WARMIŃSKI POŁOŻONYCH PRZY UL. DĄBROWSKIEGO I UL. MAZURSKIEJ (2 TERENY)	
Oznaczenie w planie	Projektowany sposób zagospodarowania	Oznaczenie w planie	Dopuszczalny sposób zagospodarowania
Załącznik graficzny nr 1.1			
B29P	Teren istniejącego przemysłu i usług meblarskich - adaptowany z możliwością dalszej rozbudowy	1UH	Tereny usług handlu.
		2UH	Tereny usług handlu.
		1KDD	Tereny drogi dojazdowej.
UM.05	Teren zabudowy usługowo-mieszkaniowej.	2UH	Tereny usług handlu.
KD.03	Teren projektowanej ulicy lokalnej.	1KDD	Tereny drogi dojazdowej.
BNO	Teren istniejącej zlewni ścieków – adaptowany.	2UH	Tereny usług handlu.
Załącznik graficzny nr 1.2			
E4MN	Teren projektowanej zabudowy mieszkalnej.	1KR	Teren komunikacji wewnętrznej drogowej.
		1KR	Teren komunikacji wewnętrznej drogowej.

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA LIDZBARK WARMIŃSKI Uchwała Nr LX/461/18 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 26 września 2018 roku		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARÓW MIASTA LIDZBARK WARMIŃSKI POŁOŻONYCH PRZY UL. DĄBROWSKIEGO I UL. MAZURSKIEJ (2 TERENY)	
Oznaczenie w planie	Projektowany sposób zagospodarowania	Oznaczenie w planie	Dopuszczalny sposób zagospodarowania
Załącznik graficzny nr 1.1			
U.04	Teren zabudowy usługowej.	1UH	Tereny usług handlu.
		2UH	Tereny usług handlu.
Ti.02	Teren infrastruktury technicznej.	1I	Teren infrastruktury technicznej.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r. Plan (...) jest dokumentem długookresowym sięgającym roku 2030, mającym zastosowanie w przypadku formułowania polityk przestrzennych i wynika ze specyfiki planowania strategicznego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych. Celem Planu województwa jest ochrona i

kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym; rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w aktualnie obowiązującym dokumencie Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego; wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

Plan województwa zawiera treści, stanowiące podstawę do formułowania wniosków do opracowań planistycznych, w tym do koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, do planów zagospodarowania obszarów morskich, do planów zagospodarowania przestrzennego województw sąsiednich oraz do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną województwa warmińsko-mazurskiego kształtują trzy podstawowe układy: węzłowy, liniowy oraz strefowy. Układ węzłowy stanowi sieć osadnicza, układ liniowy – system powiązań funkcjonalno-przestrzennych oparty na układzie wybranych dróg w województwie, a układ strefowy tworzą obszary o podobnych cechach środowiska przyrodniczego i wynikający z nich wiodący sposób użytkowania terenów. Głównym czynnikiem determinującym rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej są uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe, które wpływają na rozwój osadnictwa, systemów transportowych oraz sposób użytkowania i zagospodarowania terenów. Pomiędzy układem węzłowym, liniowym i strefowym zachodzą powiązania i relacje, które określają kształtowanie i funkcjonowanie zagospodarowania przestrzennego w skali regionalnej.

Zgodnie z Planem (...) województwo warmińsko-mazurskie należy do regionów o najmniejszej liczbie mieszkańców. Procesy demograficzne zachodzące w województwie przebiegają dwubiegunowo. Z jednej strony następuje koncentracja ludności w większych ośrodkach miejskich i ich otoczeniu jak w gminie Giętrząwa; z drugiej strony następuje depopulacja obszarów peryferyjnych, w szczególności położonych przy północnej granicy województwa oraz w jego wschodniej części.

Miasto Lidzbark Warmiński pełni rolę ośrodka ponadlokalnego II rzędu tj.: miasta powiatowego, ośrodka wielofunkcyjnego, zapewniającego dostęp do usług publicznych ponadlokalnych i lokalnych, o znaczącym udziale procesów rozwojowych. Ponadto jest to miasto o funkcji uzdrowiskowej o udokumentowanych wodach termalnych wykorzystywanych w celach rekreacyjnych, a także miasto pełniące funkcję ośrodka obsługi ruchu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym.

Według klasyfikacji przyjętej w Strategii na rzecz odpowiedzialnego rozwoju (SOR) spośród miejskich jednostek osadniczych w Polsce zostały wyodrębnione miasta średnie. Są to miasta liczące powyżej 20 tys. mieszkańców z wyłączeniem miast wojewódzkich oraz miasta powiatowe liczące 15 – 20 tys. mieszkańców. W województwie warmińsko-mazurskim do grupy miast średnich zakwalifikowało się 14 miast, w tym Lidzbark Warmiński.

Lidzbark Warmiński jest miastem o stosunkowo dobrze zachowanej tkance urbanistycznej i architektonicznej, wymagające działań rewitalizacyjnych, w celu utrzymania i wykorzystania gospodarczego i turystycznego potencjału kulturowego. W mieście znajduje się jeden z najcenniejszych zabytków tj.: zamek biskupów warmińskich.

Pod względem gospodarczym Lidzbark Warmiński kwalifikowany jest jako ośrodek gospodarczy o znaczeniu lokalnym I stopnia, charakteryzujący się wysoką atrakcyjnością inwestycyjną.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego wskazano nadrzędny cel polityki przestrzennej, do którego należy dążyć: *Ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa*. Osiągnięcie celu możliwe będzie poprzez realizację następujących celów szczegółowych: Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równowagi rozwoju. Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich. Poprawa jakości wewnętrznej regionu poprzez promowanie integracji

funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych. Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa. Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa. Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i istotny element zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu. Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.: Kształtowanie i wzmacnianie zrównoważonej struktury sieci osadniczej oraz rozwój ośrodków osadniczych; Ochrona zasobów przyrodniczych i krajobrazu kulturowego; Tworzenie warunków do rekreacji i rozwoju turystyki; Porządkowanie różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz zachowanie harmonii między nimi jako niezbędny wyznacznik równoważenia rozwoju; Usprawnienie systemu planowania przestrzennego; Budowanie świadomości społecznej dotyczącej stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka; Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu; Uwzględnianie w polityce przestrzennej wymogów ochrony środowiska, w tym kształtowanie spójności terytorialnej i funkcjonalnej przestrzeni przyrodniczej; Ochrona środowiska kształtującego warunki życia człowieka; Sprawnie funkcjonujące systemy zaopatrzenia w wodę w całym województwie; Sprawnie funkcjonujące systemy utylizacji ścieków w oparciu o wysokosprawne technologie w całym województwie; Zwiększanie wytwarzania energii z OZE.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2030.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2030 został przyjęty Uchwałą Nr XXIV/382/21 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 16 lutego 2021 r.

Głównym celem tworzenia Programu jest dążenie do poprawy stanu środowiska w województwie, ograniczenie negatywnego wpływu zanieczyszczeń na środowisko, ochrona i rozwój walorów środowiska, a także racjonalne gospodarowanie jego zasobami. Program służy także realizacji celów na poziomie regionalnym, które zostały przyjęte w dokumentach strategicznych na poziomie krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem przyjętej Polityki ekologicznej państwa 2030. Wyznaczone do realizacji cele wynikają również z wymogów prawnych w zakresie dotrzymywania standardów jakości środowiska w poszczególnych obszarach interwencji, a także zidentyfikowanych problemów i potrzeb.

Dokument opisuje 10 obszarów interwencji, które odpowiadają poszczególnym komponentom środowiska lub obszarom mającym wpływ na stan środowiska tj.: Ochrona klimatu i jakości powietrza. Zagrożenia hałasem. Pola elektromagnetyczne (PEM). Gospodarowanie wodami. Gospodarka wodno-ściekowa. Zasoby geologiczne. Gleby. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Zasoby przyrodnicze (ZP). Zagrożenia poważnymi awariami (PAP). Ponadto w każdym z obszarów interwencji określone

zostały zadania odpowiadające na potrzeby adaptacji do zmian klimatu (A), zagrożeń nadzwyczajnymi zjawiskami środowiska (N), edukacji ekologicznej (E) oraz monitoringu środowiska (M). Cele, kierunki działań oraz zadania zostały określone na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu środowiska, dokumentów programowych krajowych i województwa oraz wskazań Zespołu Ekspertów zaangażowanych w prace nad Programem. Działania zostały zgodnie z Wytycznymi podzielone na działania własne oraz zadania monitorowane.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza. Cel – Poprawa jakości powietrza przy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w kontekście zmian klimatu.
- Obszar – Gospodarowania wodami. Cel – Osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych, jeziornych, przejściowych i jednolitych części wód podziemnych (JCWPd).
- Obszar – Gospodarka wodno-ściekowa. Cel – Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej.
- Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Cel – Gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, uwzględniając zrównoważony rozwój województwa warmińsko-mazurskiego.

WARMIŃSKO-MAZURSKIE 2030. STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO.

Strategia należy do czwartej generacji dokumentów strategicznych przygotowywanych na poziomie województw w Polsce. Stanowi ona rozwinięcie i modyfikację podejścia do procesów rozwoju i jest odpowiedzią na zmieniające się otoczenie województwa. Główny cel Strategii został zdefiniowany w następujący sposób: spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy. Cele strategiczne dokumentu nawiązują do celu głównego i uwzględniają współzależność procesów gospodarczych, społecznych oraz relacji sieciowych. Na przestrzeni lat 2020-2030 w centrum celów strategicznych znajdują się mieszkańcy i ich kompetencje. W dokumencie znajdują się następujące cele strategiczne:

- kompetencje przyszłości: cel ten dotyczy kształtowania umiejętności, które pozwolą mieszkańcom realizować plany życiowe w województwie uczestnicząc jednocześnie w zmianach cywilizacyjnych, jakie wywoływane są przez rewolucję technologiczną;
- inteligentna produktywność: w tym celu strategicznym znajdują się działania polityki rozwoju ukierunkowane na sferę gospodarczą;
- kreatywna aktywność: w ramach tego celu zostaną stworzone warunki do podnoszenia zaangażowania mieszkańców w różne aspekty twórczości;
- mocne fundamenty: cel ten będzie opierał się na konsekwentnym tworzeniu nowoczesnej infrastruktury, ważnej z punktu widzenia atrakcyjności zamieszkania oraz atrakcyjności inwestycyjnej.

Lidzbark Warmiński położony jest w obszarze strategicznej interwencji (OSI) obejmującej miasta należące do sieci CITTASLOW. Obszar traktowany jest jako funkcjonalna i dynamiczna sieć, w której podejmowane są działania służące wzmocnieniu miasteczek w kierunkach ich rozwoju kładących nacisk na jakość życia mieszkańców.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022 ZE ZM.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

Uchwałą nr XLI/605/22 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2022 r. w sprawie uchwalenia zmiany Planu gospodarki odpadami dla

województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2016-2022 uchwalonego uchwałą nr XXIII/523/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 grudnia 2016r., w załączniku nr do uchwały nr XXIII/523/16 wprowadzono następujące zmiany: w załączniku nr 3 zatytułowanym „Plan inwestycyjny” tabele: 19 i 32 otrzymują brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały oraz po załączniku nr 5 zatytułowanym „Podsumowanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko aktualizacji planu opracowanej w grudniu 2018 r.” dodaje się załącznik nr 6 zatytułowany „Uzasadnienie zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu w przedmiocie zmiany planu opracowanej w lutym 2022 r.” w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały.

WPGO obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to: utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB; minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych; ograniczenie marnotrawstwa żywności; ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobywania surowców, produkcji i konsumpcji; wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu; wysoki poziom ponownego użycia produktów; wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu; składowanie odpadów ograniczone do minimum; remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów; wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami; wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarka odpadami będzie realizowana zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Ponadto wprowadzono zakaz przekształcania, unieszkodliwiania, składowania odpadów w granicach planu.

PROGRAMY OCHRONY POWIETRZA.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* wprowadziła system oceny i zarządzania jakością powietrza. Na podstawie przeprowadzanej corocznie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oceny jakości powietrza w strefach, dokonywana jest klasyfikacja stref: w których poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji lub poziom docelowy (klasa C); w których poziom choćby jednej substancji mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym, a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji (klasa B); w których poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego lub poziomu docelowego (klasa A). Ocena stanu jakości powietrza ma na celu wyodrębnienie stref, które wymagają podjęcia stosowanych działań naprawczych, zmierzających do poprawy jakości powietrza (strefy klasy C).

Programy ochrony powietrza, mają na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu, natomiast działania określone w planach działań krótkoterminowych, mają na celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu oraz ograniczenie skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

W 2020 roku Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XVI/280/20 z dnia 26 maja 2020 r. przyjął „*Program ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀ wraz z planem działań krótkoterminowych*”. Dokument opracowano dla substancji zanieczyszczających powietrze dla których w ocenie rocznej za rok 2018 w strefie warmińsko-mazurskiej wskazano przekroczenia norm i stwierdzono konieczność realizacji działań naprawczych mających na celu poprawę jakości powietrza ze względu na ochronę zdrowia ludzi, czyli: pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz benzo(a)pirenu. Realizację zaproponowanych w Programie działań naprawczych przewidziano do 30 czerwca 2026 r.

Lidzbark Warmiński znajduje się w obszarze przekroczeń średniorocznego poziomu docelowego B(a)P w strefie warmińsko-mazurskiej. Jako główną przyczynę występowania przekroczeń podano oddziaływanie emisji związanych z indywidualnym ogrzewaniem budynków. Na wysokość emisji z indywidualnych systemów grzewczych istotny wpływ ma rodzaj paliwa, a także rodzaj i sprawność kotłów. W gospodarstwach domowych nierzadko funkcjonują przestarzałe źródła ciepła o niskiej sprawności i niekorzystnych parametrach emisyjnych. Ponadto wśród klientów zakupujących nowe kotły zdecydowanie większym zainteresowaniem cieszą się kotły zasypowe (ręczne), które umożliwiają wykorzystanie paliw różnej jakości (83% rocznej sprzedaży).

Analizowany projekt planu poprzez ustalone zasady kształtowania zabudowy oraz zasady w zakresie zaopatrzenia w ciepło wpisuje się w Działania naprawcze określone w Programie (...).

LOKALNY PROGRAM REWITALIZACJI MIASTA LIDZBARK WARMIŃSKI W RAMACH PONADLOKALNEGO PROGRAMU REWITALIZACJI SIECI MIAST CITTASLOW.

Lokalny Program Rewitalizacji miasta Lidzbark Warmiński w ramach Ponadlokalnego programu rewitalizacji sieci miast Cittaslow jest instrumentem pozwalającym na przeprowadzenie procesu rewitalizacji w sposób skoordynowany, zintegrowany oraz zgodny z celami interesariuszy tego procesu. Efektem docelowym ma być przywrócenie do życia obszarów zdegradowanych i stworzenie tam miejsc przyjaznych mieszkańcom.

Rewitalizacja Miasta Lidzbark Warmiński obejmuje przemianę obszarów zdegradowanych w pięciu sferach: Społecznej – zapobieganie patologiom społecznym, w tym aktywizacja społeczno-zawodowa osób dorosłych zagrożonych wykluczeniem społecznym oraz aktywizacja społeczna dzieci i młodzieży zamieszkującej obszary zdegradowane. Gospodarczej – działania promujące zatrudnienie oraz ograniczające ryzyko przerywania aktywności zawodowej. Przestrzenno-funkcjonalnej – modernizacja przestrzeni publicznej w celu realizacji działań na rzecz integracji społecznej. Technicznej – poprawa stanu technicznego obiektów budowlanych oraz dostosowanie ich do realizacji działań obejmujących kwestie społeczne oraz gospodarcze. Środowiskowej – realizacja działań w celu poprawy środowiska naturalnego.

W ramach programu rewitalizacji będą realizowane cele strategiczne i operacyjne wpisujące się w strategiczne dokumenty o zasięgu europejskim, krajowym, regionalnym oraz lokalnym.

Uchwalanie projektu planu pozwoli na realizację zapisów Lokalnego Programu Rewitalizacji (...), a tym samym przeprowadzenie działań rewitalizacyjnych na terenie miasta Lidzbark Warmiński.

PROJEKT ZAŁOŻEŃ DO PLANU ZAOPATRZENIA W CIEPŁO, ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ I PALIWA GAZOWE DLA OBSZARU GMINY MIEJSKIEJ LIDZBARK WARMIŃSKI NA LATA 2013-2028.

Podstawę prawną opracowania „Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla obszaru Gminy Miejskiej Lidzbark Warmiński na lata 2013-2028” stanowił art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. *Prawo energetyczne*, zgodnie z którym wójt/ burmistrz/ prezydent miasta opracowuje projekt założeń. Sporządza się go dla obszaru gminy, co najmniej na okres 15 lat i aktualizuje co najmniej raz na 3 lata.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 wskazanej ustawy, do zadań własnych gminy w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe należy: planowanie i organizacja zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe na obszarze gminy; planowanie oświetlenia miejsc publicznych i dróg znajdujących się na terenie gminy; finansowanie oświetlenia ulic, placów i dróg publicznych znajdujących się na terenie gminy; planowanie i organizacja działań mających na celu racjonalizację zużycia energii i promocję rozwiązań zmniejszających zużycie energii na obszarze gminy.

Obiekty budowlane znajdujące się na terenie Miasta Lidzbark Warmiński różnią się wiekiem, technologią wykonania, przeznaczeniem i wynikającą z powyższych parametrów energochłonnością. Spośród wszystkich budynków wyodrębniono podstawowe grupy obiektów: budynki mieszkalne (jednorodzinne, wielorodzinne), obiekty użyteczności publicznej, obiekty handlowe, usługowe i przemysłowe – podmioty gospodarcze.

W sektorze budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej energia może być użytkowana do realizacji celów takich jak: ogrzewanie i wentylacja, podgrzewanie wody,

gotowanie, oświetlenie, napędy urządzeń elektrycznych, zasilanie urządzeń biurowych i sprzętu AGD. W budownictwie tradycyjnym energia zużywana jest głównie do celów ogrzewania pomieszczeń. Zasadniczymi wielkościami, od których zależy to zużycie jest temperatura zewnętrzna i temperatura wewnętrzna pomieszczeń ogrzewanych, a to z kolei wynika z przeznaczenia budynku.

Na terenie miasta systematycznie rośnie liczba mieszkań, co świadczy o korzystnym rozwoju miasta pod względem mieszkalnictwa oraz zainteresowaniem pod względem osiedleńczym. O atrakcyjności osiedleńczej analizowanej jednostki samorządu terytorialnego decyduje głównie jej atrakcyjne historyczne i przyrodniczo-krajobrazowe położenie z dogodnym połączeniem z pozostałymi częściami regionu.

Z analizy struktury ogrzewania budynków wielorodzinnych wynika, że najwięcej osób podłączonych jest do miejskiej sieci ciepłowniczej (prawie 41% ogólnej liczby mieszkańców). Poza centralnym ogrzewaniem z sieci miejskiej, budynki ogrzewane są również za pomocą węgla, gazu ziemnego, a także energii elektrycznej. Należy podkreślić, że budynki mieszkalne stanowiące w całości własność Miasta Lidzbark Warmiński należą do najstarszych w mieście. Wszystkie budynki zostały wybudowane przed 1939 rokiem i wymagają przeprowadzenia remontów kapitalnych. Część budynków wymaga przeprowadzenia prac remontowych wpływających na poprawę stanu technicznego budynku oraz na standard lokali mieszkalnych (m. in.: zmiana sposobu ogrzewania lokali, modernizacja instalacji elektrycznych, wymiana stolarki okiennej i drzwiowej).

Na dynamiczny rozwój miasta wpływa między innymi wyposażenie nowych terenów w podstawową infrastrukturę techniczną. Uchwalenie przez miasto omawianego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala na czytelne kształtowanie miejskiej przestrzeni i dalszego rozwoju miasta.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych i analizy dokumentacji fotograficznych. Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem

występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez burmistrza wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, sposób planowanego zagospodarowanie terenów oraz położenie terenów w odległości około 25 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Gmina miejska Lidzbark Warmiński położona jest w północnej części województwa warmińsko-mazurskiego, w powiecie lidzbarskim. Miasto leży na pograniczu Niziny Sępopolskiej i Pojezierza Olsztyńskiego, w dorzeczu Łyny oraz jej prawobrzeżnego dopływu Symsarny. Miasto zajmuje powierzchnię 14,35 km², co stanowi 1,6% ogólnej powierzchni powiatu oraz 0,06% ogólnej powierzchni województwa warmińsko-mazurskiego. Lidzbark Warmiński otoczony jest przez gminę wiejską Lidzbark Warmiński.

Lidzbark Warmiński pełni funkcje administracyjne, usługowe oraz kulturowe dla lokalnej wspólnoty samorządowej. Miasto usytuowane jest w dorzeczu rzeki Łyny oraz jej prawobrzeżnego dopływu Symsarny.

Przez teren Miasta przebiega droga krajowa nr 51 relacji Bezledy – Bartoszyce – Lidzbark Warmiński – Dobre Miasto – Olsztyn – Olsztynek oraz krzyżujące się z nią drogi wojewódzkie nr 513 relacji Pastęk – Orneta – Lidzbark Warmiński – Wozławki nr 511 relacji Lidzbark Warmiński – Górowo Iławskie – Bagrationowsk. Położenie miasta przy drodze nr 51 jest bardzo istotnym uwarunkowaniem ze względów m.in. gospodarczych i komunikacyjnych; umożliwia bezpośrednie połączenia z drogowym przejściem granicznym z Rosją w Bezledach. Ponadto przez miasto przebiega droga wojewódzka nr 513 (Biszynek – Pastęk).

Teren Gminy Miejskiej Lidzbark Warmiński położony jest w historycznej Warmii. Miasto Lidzbark Warmiński usytuowane jest na pograniczu trzech mezoregionów: Niziny Sępopolskiej, Pojezierza Olsztyńskiego i Wzniesień Górowskich. Na południe i na wschód od Lidzbarka Warmińskiego w krajobrazie dominują wzgórza moren czołowych i pagórków kemowych (położone na wysokości 80-130 m n.p.m.). Rzeźba terenu jest bardzo urozmaicona z licznymi wzniesieniami i obniżeniami terenu. Natomiast obszar w północnej części miasta jest typowy dla Niziny Sępopolskiej - płaski, miejscami falisty leżący na wysoczyźnie morenowej (położony 80 - 90 m n.p.m.) Te dwie zasadnicze jednostki morfologiczne rozdzielone są pasem terenu o szerokości 0,5 – 1,0 km, przez który przebiega dolina rzeki Łyny.

Gmina miejska Lidzbark Warmiński położona jest na platformie prekambryjskiej (zwanej też platformą wschodnioeuropejską, na południowym skraju regionu zwanego syneklizą perybaltycką). Zalegające od powierzchni terenu osady czwartorzędowe, utworzone głównie w epoce lodowcowej, są w rejonie Lidzbarka Warmińskiego stosunkowo małej miąższości. Ich grubość, stwierdzona w otworach wiertniczych, wynosi na ogół około 70 - 90 m (Mapa Geologiczna Polski 1:200 000, arkusz 99 1:50 000). Budują je głównie lodowcowe gliny zwałowe wodnolodowcowe osady piaszczysto - żwirowe oraz zastoiskowe mułki i ropy. Na powierzchni terenu występują osady najmłodszego zlodowacenia -północnopolskiego oraz osady holocenu.

Utwory akumulacji lodowcowej występujące na powierzchni wysoczyzny to przede wszystkim gliny zwałowe. Piaszczyste gliny zwałowe i piaszki gliniaste z głazami budują głównie pagórkowatą wysoczyznę morenową na południe i wschód od miasta. Wzgórza czołowomorenowe w części zbudowane są z osadów piaszczysto - żwirowych, a pagórki kemowe z utworów osadzonych w środowisku wodnym o słabym przepływie z ropy, mułków i piasków. Osady rzeczne, rzeczno-bagienne i bagienne występujące w dolinach rzek i innych obniżeniach terenu, reprezentowane są głównie przez osady piaszczyste, namuły i torfy.

Miasto Lidzbark Warmiński pełni funkcję ośrodka pomocniczego w stosunku do głównych ośrodków obsługi obszaru, jakimi są miasta Bartoszyce i Kętrzyn. Gmina miejska Lidzbark Warmiński należy do jednego z głównych ośrodków kulturowych o wysokiej koncentracji obiektów zabytkowych województwa Warmińsko-Mazurskiego. Lidzbark Warmiński należy również do ponadlokalnych ośrodków rozwoju oraz skupia narzędzia infrastruktury społecznej w zakresie szkolnictwa, ochrony zdrowia, handlu, kultury, sportu o znaczeniu powiatowym, jak również lokalne placówki obsługi biznesu.

Analiza istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta pozwala na wskazanie funkcji dominujących w poszczególnych częściach miasta:

- centralna część miasta (od północy ograniczona nieczynną linią kolejową, od południa granicą lasu, od zachodu ulicami: Piłsudskiego, Kresowa, Kopernika i od wschodu ulicami Wyszyńskiego, Spółdzielców): koncentracja usług podstawowych i ponadpodstawowych (nagromadzenie jednostek i instytucji usługowych oraz administracji) uzupełnionych o mieszkalnictwo (w przewadze wielorodzinne) oraz tereny zieleni urządzonej,
- obszar w centralnej części miasta powyżej nieczynnej linii kolejowej oraz południowo – zachodniej części w rejonie ulicy Olsztyńskiej: koncentracja przemysłu, usług i infrastruktury technicznej uzupełniona o rolnictwo (ogrodnictwo),
- obszary o jednorodnej funkcji - mieszkalnictwo wielorodzinne uzupełnione o usługi podstawowe w rejonach ulic: Astronomów, Ornecka, Kromera, Legionów, Warmińska, Grabowskiego
- obszary o jednorodnej funkcji - mieszkalnictwo jednorodzinne uzupełnione o usługi podstawowe w rejonach ulic: Osiedle Bartoszycka, Osiedle 30-lecia PRL, Osiedle Żytnia, Polna, Bema, Wiejska.

- obszar o dominującej funkcji innej (tereny wojskowe) wzdłuż ulicy Orneckiej uzupełniony o mieszkalnictwo jedno- i wielorodzinne z usługami podstawowymi oraz ogrodnictwo.
- obszar o funkcji uzdrowiska obejmujący teren na południe od rzeki Łyny, pomiędzy ulicami Warmińską, Olsztyńską i Górą Krzyżową.

Miasto Lidzbark Warmiński wg R. Gumińskiego leży w III „wschodniobałtyckiej” dzielnicy klimatycznej. Klimat charakteryzuje się dużą zmiennością, która jest wynikiem między innymi niewielkiej odległości od Morza Bałtyckiego, ukształtowania terenu oraz od zbiorników wodnych. Cechy charakterystyczne dla klimatu obejmującego obszar gminy miejskiej Lidzbark Warmiński: średnia dobową temperatura powietrza: od 9,6°C (maj) do 26,7°C (sierpień); średnia prędkość wiatru: 3,1 m/s; średnie roczne sumy opadów: 650 mm; okres wegetacyjny: 205-210 dni; średnia liczba dni przymrozkowych: 100-110 dni.

Przebieg roczny usłonecznienia w okolicy Lidzbarka Warmińskiego charakteryzuje się występowaniem większej liczby godzin ze słońcem późną wiosną niż latem. Największe usłonecznienie w okolicach Lidzbarka Warmińskiego występuje od maja do sierpnia, średnio 6,6-7,9 godzin ze słońcem dziennie. Roczny przebieg usłonecznienia jest warunkowany długością dnia i stopniem pokrycia nieba przez chmury. Okolice Lidzbarka Warmińskiego charakteryzują się większym średnim zachmurzeniem w porównaniu z zachmurzeniem na większości obszaru Polski. Największe średnie miesięczne zachmurzenie występuje w listopadzie i w grudniu (83%), a najmniejsze w maju i we wrześniu (60%).

Pod względem stosunków termiczno-wilgotnościowych Lidzbark Warmiński spełnia warunki stawiane miejscowościom uzdrowiskowym. Pozytywnymi cechami są: mała liczba dni upalnych i bardzo mroźnych oraz rzadkie stany parności. Średnia roczna liczba dni z opadem wynosi około 170 (zgodnie z normami stosowanymi w bioklimatologii na terenach uzdrowiskowych i wypoczynkowych nie powinno występować więcej niż 183 dni z opadem roku).

Warunki wiatrowe w Lidzbarku Warmińskim są korzystne dla klimatoterapii. Średnia prędkość wiatru w Lidzbarku jest dość mała (3,1 m/s), a dni z wiatrem silnym (co najmniej 8 m/s) są rzadkie – średnia liczba takich dni w roku wynosi około 12. W mieście przeważają wiatry w kierunku południowo-zachodnim oraz w kierunku zachodnim i południowym.

Teren miasta i okolic leży w zlewisku Łyny i jej dopływów. Łyna jest głównym komponentem sieci hydrograficznej miasta i okolic. Jest także największą rzeką regionu. Dużym jej dopływem jest prawobrzeżny dopływ rzeka Symsarna. Na odcinku przyujściowym przepływa ona przez teren miasta. Łyna jest rzeką II rzędu, stanowi dopływ Pregoty. Największe źródła zanieczyszczeń jej wód stanowią zrzuty ścieków z oczyszczalni w Olsztynie, Dobrym Mieście, Lidzbarku Warmińskim, Bartoszycach i Sępopolu. W ramach sieci monitoringu jakość wód Łyny badana jest powyżej Olsztyna, w rejonie zrzutu oczyszczonych ścieków oczyszczalni Łyna (Olsztyn) oraz w Stopkach na granicy kraju. Oczyszczalnie ścieków wymienionych miast poddawane są modernizacji i czystości wód Łyny ulega sukcesywnej poprawie. Symsarna to rzeka III rzędu, jest prawobrzeżnym dopływem Łyny. Jej długość, łącznie z jeziorami, przez które przepływa, wynosi 37 km, a powierzchnia zlewni zajmuje obszar 276,6 km². Symsarna wypływa z Jez. Lutskiego i przepływa przez jeziora Ławki, Wojtówko, Blanki i Symsar – dwa ostatnie leżące w powiecie lidzbarskim. Rzeka płynie przez gminę wiejską Kiwity i Lidzbark Warmiński oraz gminę miejską Lidzbark Warmiński. Uchodzi do rzeki Łyny na terenie miasta Lidzbarka Warmińskiego. Tereny dolin rzek, w obrębie miasta, położone są w obszarach chronionego krajobrazu: OChK Doliny Dolnej Łyny i OChK Doliny Symsarny. Obszary Chronionego Krajobrazu na terenie miasta zajmują powierzchnię 23,5 ha.

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody tereny objęte opracowaniem znajdują się poza granicami obszarów objętych prawnymi formami ochrony przyrody.

Teren na załączniku nr 1.1 położony jest w północnej części miasta, na styku dzielnic o charakterze mieszkaniowym i przemysłowym. Teren jest częściowo zabudowany i zagospodarowany; zlokalizowana jest zabudowa usługowo-handlowa i ciągi komunikacyjne; część niezabudowana porośnięta jest roślinnością trawiastą i pojedynczymi zadrzewieniami. W sąsiedztwie terenu znajduje się zabudowa usługowa, handlowa i mieszkaniowa, także tereny kolejowe.

Teren na załączniku nr 1.2 położony jest w południowej części miasta i obejmuje istniejące drogi dojazdowe do zabudowy mieszkaniowej.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego.

Miasto Lidzbark Warmiński zaopatrywane jest w wodę z 2 miejskich ujęć wody oraz stacje uzdatniania wody siecią wodociągową w systemie pierścieniowym i rozdzielczym. W każdym z SUW ujmowana jest woda podziemna, która zawiera podwyższone wartości soli żelaza i manganu w stosunku do dopuszczalnych norm. Wynika stąd konieczność jej uzdatniania odżelazieniem zastosowaniem metod odżelaziania i odmanganiania. W tym celu użytkuje się dwie stacje uzdatniania wody: SUW „Północ” i „Zachód”.

Na terenie miasta obecnie nie występują problemy eksploatacyjne związane z poborem i uzdatnianiem wody podziemnej. Ścieki bytowo-gospodarcze wytworzone na terenie miasta odprowadzane są siecią kanalizacji sanitarnej oraz dowożone wozami asenizacyjnymi z terenu Lidzbarka Warmińskiego do Miejskiej Oczyszczalni Ścieków.

Obszary objęte projektem planu położone są w rejonie wodnym Łyny i Węgorapy, w Dorzeczu Pregoty, w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych PLRW700020584699 Symsarna od wypływu z jeziora Symsar do ujścia.

Tereny objęte projektem planu położone są w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020 o całkowitej powierzchni 6089,3 km²; ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry chemiczny i ilościowy; celem dodatkowym nie pogorszenie jakości wody do spożycia; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określana jest jako niezagrażona.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej tereny objęte opracowaniem znajdują się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Subzbiornik Warmia nr 205.

Północna część województwa (obszar syneklizy perybałtyckiej), w której leży Lidzbark Warmiński, określana jest jako perspektywiczna w występowaniu wód mineralnych o znaczeniu leczniczym. Zalegania solanek o znaczeniu leczniczym i mineralizacji ogólnej rzędu 10-60 g/l można się spodziewać w piaskowcach dolnej jury i triasu na głębokościach zbliżonych do 1 km. Wody te nadają się głównie do kąpieli leczniczych i rekreacyjnych.

Na terenie miasta funkcjonuje sieć ciepłownicza, z której ciepło dostarczane jest do budynków mieszkaniowych wielorodzinnych i towarzyszących, budynków mieszkaniowych jednorodzinnych, budynków użyteczności publicznej i podmiotów gospodarczych i innych. Gospodarka ciepła na terenie Miasta Lidzbark Warmiński oparta jest również o kotłownię lokalne oraz paleniska indywidualne nadal zasilane głównie węglem, gazem ziemnym oraz w niewielkim stopniu ogrzewaniem elektrycznym. Dystrybucja ciepła jest realizowana jest poprzez węzły cieplne indywidualne i grupowe oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze.

Problemem na terenie miasta jest zanieczyszczenie powietrza, narastające zwłaszcza w sezonie grzewczym. Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza są zanieczyszczenia komunalno-bytowe, tj. kotłownię lokalne, indywidualne paleniska domowe. Mają one znaczący wpływ na lokalny stan zanieczyszczenia powietrza, gdyż są głównym powodem tzw. niskiej emisji. Indywidualni właściciele budynków mieszkalnych wykorzystują do ogrzewania duże ilości opału w postaci węgla, drewna oraz niedozwolonych odpadów komunalnych. W związku z tym do atmosfery przedostają się duże ilości sadzy, węglowodorów aromatycznych, związków siarki i innych szkodliwych dla zdrowia ludzi związków chemicznych. Może to powodować wyraźne okresowe pogorszenie stanu sanitarnego powietrza na terenach zasiedlonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Kolejnym źródłem zanieczyszczeń powietrza na opisywanym terenie są środki komunikacyjne. Największe zanieczyszczenie powietrza substancjami pochodzącymi ze spalania paliw w silnikach pojazdów zdiagnozowano przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu, biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Na obszarach miasta, gdzie występuje natężony ruch samochodowy na poziomie lokalnym również występują problemy związane z zanieczyszczeniami komunikacyjnymi.

Układ energetyczny Lidzbarka Warmińskiego oparty jest na sieci średniego i niskiego napięcia wychodzącej z głównego punktu zasilania.

Miasto Lidzbark Warmiński zaopatrywane jest w gaz przewodowy z gazociągu wysokiego ciśnienia DN 150 relacji Płońsk – Ciechanów – Olsztyn - Bartoszyce biegnącego w północnej części miasta.

Na terenie miasta powstają odpady komunalne w związku z bytowaniem człowieka w obrębie gospodarstw domowych, obiektów użyteczności publicznej oraz pochodzące z przemysłu i zakładów usługowo-handlowych. Odpady komunalne wywożone są do Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Olsztynie. Powstające na terenie miasta odpady inne niż komunalne (odpady z różnych gałęzi przemysłu) zagospodarowywane są zgodnie z zapisami ustawy o odpadach. Na terenie miasta Lidzbark Warmiński funkcjonuje system zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

W przypadku braku realizacji projektu planu tereny pozostaną w dotychczasowym stanie użytkowania lub zostaną zagospodarowane zgodnie z wytycznymi obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Z uwagi na skalę planowanej zabudowy oraz jej charakter nawiązujący do istniejącej w sąsiedztwie zabudowy nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na stan środowiska i nie analizuje się stanu środowiska na obszarach sąsiednich.

W sąsiedztwie terenów objętych opracowaniem zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa, usługowa i magazynowa, a także grunty niezagospodarowane porośnięte niską roślinnością, zadrzewieniami oraz zakrzaczeniami.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŚNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody obszary objęte opracowaniem położone są poza granicami terenów objętych prawnymi formami ochrony przyrody, w tym poza obszarami Natura 2000.

Najbliższej położonym obszarem natura 200 jest Ostoja Warmińska PLB280015 zlokalizowana w odległości ok. 8 km w kierunku północnym.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkadziesiąt aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których

należy wymienić: Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć. Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi. Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu. Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe w tym Polityka ekologiczna Państwa 2030. Podstawowym celem określonym w dokumencie jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.: w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się; w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach. Szczególny nacisk został położony na działania mające na celu poprawę jakości powietrza poprzez ograniczenie niskiej emisji. Część z celów znajduje swoje odzwierciedlenie w zapisach omawianego w prognozie projektu mpzp tj.: zrównoważone użytkowanie zasobów wodnych oraz ochrona przed powodzią i suszą poprzez odpowiednie zapisy w projekcie planu

ustalający odprowadzanie wód opadowych i roztopowych; utrzymanie zieleni poprzez ustalenie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej terenu.

Podstawowym dokumentem strategicznym polityki regionalnej państwa w perspektywie do 2030 r. jest Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2030. Strategia jest zbiorem wspólnych wartości, zasad współpracy rządu i samorządów oraz partnerów społeczno-gospodarczych na rzecz rozwoju kraju i województw. Dokument określa systemowe ramy prowadzenia polityki regionalnej zarówno przez rząd wobec regionów, jak i wewnątrzregionalne. KSRR 2030 kładzie nacisk na zrównoważony rozwój całego kraju, czyli zmniejszanie dysproporcji w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego różnych obszarów, głównie miejskich i wiejskich. Przedmiotowy projekt mpzp wpisuje się w projekty oraz działania z związane z rozwojem infrastruktury, adaptacji do zmian klimatu i planowania przestrzennego, w tym m.in.: uzupełnienie i dostosowanie infrastruktury technicznej (energetycznej, telekomunikacyjnej, wodnokanalizacyjnej) i społecznej na potrzeby rozwoju gospodarczego i mieszkańców; racjonalne gospodarowanie przestrzenią i zapobieganie konfliktom dla osiągnięcia ładu przestrzennego i dostosowania przestrzeni lokalnej lub wykorzystania istniejących uwarunkowań (np. przyrodniczych) do potrzeb zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego, a także działania na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska.

Dokumentem o charakterze strategicznym przenoszącym założenia i cele zawarte w tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej jest Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoty (Dz.U. z 2023 r. poz. 207). Plan ten jest narzędziem planistycznym, stanowiącym pewnego rodzaju fundament przy podejmowaniu decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem nie pogarszania ich stanu. Dla JCWP, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ze względu na istotne różnice między naturalnymi oraz silnie zmienionymi i sztucznymi częściami wód, zróżnicowano cele środowiskowe wymagane do osiągnięcia dla poszczególnych rodzajów wód. W przypadku naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, a w przypadku wód silnie zmienionych i sztucznych – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. W obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu lub potencjału wymagane jest jednocześnie utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

W kontekście analizowanego projektu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla jednolitej części wód PLRW700020584699 *Symsarna od wypływu z jeziora Symsar do ujścia*, a także jednolitej części wód podziemnych PLGW700020. Analizując wpływ realizacji ustaleń projektu planu miejscowego na osiągnięcie celów środowiskowych dla wspomnianych JCWP i JCWPd nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania w tym zakresie. Do projektu planu wprowadzono zapisy w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków, wód opadowych i roztopowych.

Aktualizacja Programu Wodno – Środowiskowy Kraju (aPWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Ramowej Dyrektywie Wodnej w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele: nie pogarszanie stanu części wód; osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych; spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych; zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji. Celem *Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Celem Aktualizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest dokumentem strategicznym, w którym oszacowano potrzeby i określono działania na rzecz wyposażenia aglomeracji miejskich i wiejskich o RLM większej od 2000, w systemy kanalizacyjne i oczyszczalnie ścieków komunalnych. Program koordynuje działania gmin i przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych w realizacji infrastruktury sanitarnej na ich terenach. Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że: budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków; w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne; wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie. W projekcie planu przewidziano rozwiązania zgodne z założeniami Krajowego programu (...) tj.: zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów i nawierzchni uszczelnionych w granicach działek budowlanych odprowadzanie do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dalekosiężnym celem Krajowego Planu Gospodarki Odpadami jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne. Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi: ZPO; zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów; dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów; osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych. Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów. Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Krajowego Planu Gospodarki Odpadami, ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Ponadto wprowadzono zakaz przekształcania, unieszkodliwiania, składowania odpadów w granicach planu.

Uchwalenie przedmiotowego projektu planu miejscowego pozwala na prowadzenie odpowiedniej gospodarki przestrzennej, biorącej pod uwagę interes gminy i społeczności lokalnej, przy uwzględnieniu zasobów przyrodniczych.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Z uwagi, że analizowane tereny znajdują się w mieście Lidzbark Warmiński w bezpośrednim sąsiedztwie dróg, terenów zabudowanych oraz terenów przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę projektowane sposoby zagospodarowania wpłyną pozytywnie na krajobraz, a tym samym na ludzi.

Ustalenia projektu planu pozwalają na ukształtowanie krajobrazu o nowych walorach estetycznych, harmonijnie wkomponowującego nową zabudowę w otoczenie. Nastąpi poprawa walorów krajobrazu zurbanizowanego poprzez wzrost rangi elementów architektonicznych i funkcjonalnych.

W ustaleniach projektu planu wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, dlatego też nie ma obaw, że na terenach przeznaczonych pod zabudowę zostaną wprowadzone inwestycje stwarzające zagrożenie dla środowiska. W odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wprowadzono zapis, że obowiązują przepisy odrębne.

Na etapie opracowywania projektu planu miejscowego nie określa się dokładnie jaki rodzaj usług handlu realizowany będzie na przedmiotowym terenie, a jedynie wskazuje możliwe kierunki rozwoju zabudowy. Zgodnie z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko zostały skatalogowane na podstawie załączników I i II dyrektywy 85/337/EWG oraz z uwzględnieniem krajowych reguł prawnych dotyczących podejmowania przedsięwzięć w ogóle – w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.). Wśród nich wyróżniono m.in. przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto zgodnie z ustawową delegacją (i treścią dyrektywy) w rozporządzeniu określono przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko opisano w rozporządzeniu jako: obiekty, procesy (instalacje), w sposób łączny (obiekt i proces).

Ponieważ na etapie opracowywania projektu planu nie ma informacji dotyczących wielkości i gabarytów zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy, powierzchni użytkowej, a także sposobu wykorzystania obiektów usługowych czy ewentualnych instalacji, nie ma możliwości określenia wpływu planowanej zabudowy na zdrowie ludzi i środowisko. Oceny takiej będzie można dokonać znając konkretne parametry inwestycji.

W związku z obecnym sposobem zagospodarowania terenów nie przewiduje się negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną, a tym samym na florę i faunę. W granicach terenów dominuje roślinność synantropijna i antropogeniczna, a jedynie miejscami występują zadrzewienia i zakrzaczenia. Z uwagi że zadrzewienia i zakrzewienia stanowią potencjalne miejsca lęgowe, miejsca schronień i miejsca rozrodu ptaków wskazany jest, aby wycinka drzew i krzewów kolidujących z ewentualną zabudową czy planowanym zagospodarowaniem prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz

ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozporządzenia MŚ w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową. Wszelkie działania mające znamiona znęcania się nad zwierzętami są rozpatrywane jako przestępstwo, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.

W przypadku konieczności usunięcia drzew lub krzewów z terenu nieruchomości zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zezwolenie takie wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu przed jego wydaniem dokonuje oględzin w zakresie występowania w ich obrębie gatunków chronionych, a w przypadku stwierdzenia, że usunięcie drzewa lub krzewu spowoduje naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych, postępowanie zawiesza się do czasu przedłożenia zezwolenia na czynności podlegające zakazom w stosunku do tych gatunków. Jednakże, zgodnie z art. 83f cytowanej ustawy, przepisów art. 83 nie stosuje się do: 1) krzewu albo krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²; 2) krzewów na terenach pokrytych roślinnością pełniącą funkcje ozdobne, urządzoną pod względem rozmieszczenia i doboru gatunków posadzonych roślin, z wyłączeniem krzewów w pasie drogowym drogi publicznej, oraz na terenach zieleni; 3) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza: a) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego, b) 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz płatanu klonolistnego, c) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew; 3a) drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej; 3b) drzew lub krzewów usuwanych w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego; 4) drzew lub krzewów na plantacjach lub w lasach w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach; 5) drzew lub krzewów owocowych, z wyłączeniem rosnących lub na terenach zieleni; 6) drzew lub krzewów usuwanych w związku z funkcjonowaniem ogrodów botanicznych lub zoologicznych; 7) drzew lub krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu z obszarów położonych między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, z wału przeciwpowodziowego i terenu w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału; 8) drzew lub krzewów, które utrudniają widoczność sygnalizatorów i pociągów, a także utrudniają eksploatację urządzeń kolejowych albo powodują tworzenie na torowiskach zasp śnieżnych, usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu; 9) drzew lub krzewów stanowiących przeszkody lotnicze, usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu; 10) drzew lub krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu ze względu na potrzeby związane z utrzymaniem urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; 11) drzew lub krzewów usuwanych z obszaru parku narodowego lub rezerwatu przyrody nieobjętego ochroną krajobrazową; 12) drzew lub krzewów usuwanych w ramach zadań wynikających z planu ochrony lub zadań ochronnych parku narodowego lub rezerwatu przyrody, planu ochrony parku krajobrazowego, albo planu zadań ochronnych lub planu ochrony dla obszaru Natura 2000; 13) prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia; 14) drzew lub krzewów stanowiących złomy lub wywroty usuwanych przez: a) jednostki ochrony przeciwpożarowej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, właścicieli urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego, zarządców dróg, zarządców infrastruktury kolejowej, gminne lub powiatowe jednostki oczyszczania lub inne podmioty działające w tym zakresie na zlecenie gminy lub powiatu, b) inne podmioty lub osoby, po przeprowadzeniu oględzin przez organ właściwy do

wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, potwierdzających, że drzewa lub krzewy stanowią złom lub wywrot; 15) drzew lub krzewów należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a ustawy o *ochronie przyrody*, właściciel nieruchomości jest obowiązany dokonać zgłoszenia do organu, o którym mowa w art. 83a ust. 1, zamiaru usunięcia drzewa, jeżeli obwód pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm przekracza: 1) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego; 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego; 3) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew. Organ, o którym mowa w art. 83a ust. 1, może wnieść sprzeciw w przypadku: 1) lokalizacji drzewa: a) na nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, b) na terenie przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na zieleń lub chronionym innymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, c) na terenach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5; 2) spełnienia przez drzewo kryteriów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 3.

Z punktu widzenia zachowania terenów zieleni niezwykle korzystnym działaniem jest wprowadzanie nasadzeń zastępczych w miejscach usuniętych drzew lub krzewów.

Oddziaływanie na zdrowie ludzi może wystąpić na etapie realizacji zabudowy w wyniku transportu samochodami materiałów budowlanych i ludzi na place budów oraz wywozu urobku z wykopów pod fundamenty budynków. Uciążliwości związane z oddziaływaniem transportu samochodowego, tj. zanieczyszczenie atmosfery (spaliny i pylenie z dróg) i hałas będą ograniczone przestrzennie (otoczenie dróg) i czasowo (do okresu budowy).

W projekcie planu uwzględniono niezbędny dla zapewnienia właściwych warunków użytkowania rozwój infrastruktury technicznej, której niedostatki są jednym z bardziej istotnych problemów właściwego stanu ochrony środowiska. W projekcie planu znalazło się szereg ustaleń dotyczących ochrony środowiska, które w sposób bezpośredni i pośredni wpływają korzystnie na środowisko przyrodnicze oraz warunki życia i zdrowia ludzi. Ustalenia te dotyczą m.in. ochrony powietrza i preferencji źródeł niskoemisyjnych oraz ekologicznych, ochrony wód, powierzchni ziemi i gleby, ochrony przed hałasem. Także bezpośrednio wyrażone zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami oraz warunkami zaopatrzenia w energię elektryczną, gaz i ciepło. Zapisy te docelowo dążą do zapewnienia wysokiej jakości użytkowania obiektów poprzez zapewnienie dostępu do infrastruktury technicznej.

Projektowane sposoby zagospodarowania wiążą się z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej. Są to oddziaływania krótkotrwałe i ustępują zazwyczaj po zakończeniu prac. Nowe inwestycje będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, a także zmniejszeniem areatu terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi do jej zwięzłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

Możliwe jest zanieczyszczenie gleby na etapie budowy inwestycji na skutek niewłaściwego dysponowania odpadami, bądź wyciekiem substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Zmiany będą dotyczyć przypowierzchniowej warstwy gruntów. Ponadto możliwym jest powstawanie sztucznych nasypów i wykopów. Zwiększenie udziału terenów zabudowanych i utwardzonych przyczyni się w konsekwencji do: intensyfikacji spływu powierzchniowego, ograniczenia zasilania wodą, co w dłuższej perspektywie czasowej prowadzi do przesuszania gruntów oraz ograniczenia procesów glebotwórczych.

Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozestana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi. Formą ochrony dla gleb jest również prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami stałymi i ciekłymi mogącymi wpływać na geochemię powierzchni litosfery. Ustalenia projektu planu w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi stałymi oraz odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych zapewniają ochronę gleb.

Niewątpliwie pełna realizacja ustaleń projektu planu będzie miała wpływ na gospodarkę odpadami – wytwarzanie odpadów zarówno na etapie realizacji (jako oddziaływanie chwilowe) i funkcjonowania (jako oddziaływanie stałe). Okresowe, zwiększone oddziaływanie w zakresie gospodarki odpadami będzie zachodzić na etapie realizacji inwestycji. Na etapie budowy inwestycji mogą powstawać następujące typy odpadów: materiały, takie jak: szkło, drewno, papier, tworzywa sztuczne; odpady asfaltowe; odpady z betonu, gruzu, gipsu, materiałów ceramicznych; gleba i ziemia; odpady komunalne. Odpady powstałe w trakcie budowy powinny być w pierwszej kolejności wtórnie wykorzystane, bądź usuwane i zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Działaniami prewencyjnymi w zakresie potencjalnego negatywnego oddziaływania gospodarki odpadami oraz pośrednio ochrony środowiska są przepisy znajdujące się w projekcie planu. Projekt planu w zakresie gospodarki odpadami zakazuje przekształcania, unieszkodliwiania, składowania odpadów w granicach planu oraz nakazuje prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.

Podstawą do oceny gospodarki odpadami zarówno w czasie budowy, eksploatacji oraz potencjalnej likwidacji zabudowy jest ich klasyfikacja ogólna zawarta w ustawie o odpadach oraz klasyfikacja szczegółowa zawarta w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 poz. 10). Na etapie budowy planowanych inwestycji przewiduje się powstanie odpadów głównie ujętych w grupie 17 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów tj.: odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych) – 17. Ilość odpadów powstających w trakcie budowy jest aktualnie niemożliwa do oszacowania i uzależniona od wielu czynników m.in. rodzaju zabudowy czy warunków gruntowych. Ilość powstającej masy ziemnych uwarunkowana jest wieloma czynnikami tj.: rodzaj zabudowy, głębokość posadowienia, lokalizacja. Na etapie realizacji zabudowy odpady powinny być tymczasowo magazynowane w kontenerach i zagospodarowywane przez firmę wykonawczą; natomiast gleba i grunt z wykopów powinny zostać wykorzystane w granicach nieruchomości. W celu zminimalizowania oddziaływania planowanej zabudowy, niezbędnym będzie zachowanie poniższych warunków:

- odpady wytworzone podczas realizacji zabudowy w miarę możliwości należy zagospodarować we własnym zakresie, a w przypadku braku takiej możliwości przekazać je podmiotom posiadającym odpowiednie uregulowania prawne w zakresie gospodarki odpadami,
- warstwę humusu oraz ziemię pochodzącą z wykonanych wykopów należy wykorzystać w miejscu realizacji inwestycji w możliwie jak największym stopniu, natomiast w przypadku nadmiaru ziemi z wykopów należy ją zagospodarować zgodnie z przepisami ustawy o odpadach,
- w przypadku konieczności magazynowania odpadów i materiałów budowlanych w miejscu realizacji zabudowy, należy zadbać o ich zabezpieczenie przed możliwością rozmoczenia (np. z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych) oraz przed możliwością spływu wymytych z nich substancji do środowiska gruntowo-wodnego, natomiast miejsca ich magazynowania wyznaczyć poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym; odpady których składowanie mogłoby przyczynić się do zanieczyszczenia gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, powinny być składowane w szczelnych kontenerach budowlanych, zabezpieczonych przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych, odpady których składowanie nie będzie wiązać się z zanieczyszczeniem, powinny być również zabezpieczone przed oddziaływaniem atmosferycznym, jednak dopuszcza się ich składowanie poza szczelnymi kontenerami budowlanymi,
- w przypadku wytworzenia odpadów niebezpiecznych, należy zapewnić sposób ich bezpiecznego magazynowania dla środowiska oraz transport, który powinien odbywać się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania

ze ściekami oraz wodami opadowymi należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych, w tym GZWP nr 205 – Subzbiornika Warmia i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Należy pamiętać, że brak lub nieodpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych może wywoływać straty w środowisku polegające m.in. na niszczeniu budynków i infrastruktury, zagrożeniu dla zdrowia i życia mieszkańców, zniszczeniu środowiska naturalnego oraz – w okresie późniejszym – obniżeniu poziomu wód gruntowych. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju każdego miasta. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na która pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Wody opadowe możemy infiltrować poprzez: studnie chłonne, drenaże rurowe, komory drenażowe, skrzynki rozsączające, zbiorniki retencyjno – infiltrujące itp. Wodę opadową możemy również powierzchniowo retencjonować i odparowywać, a także wykorzystywać retencjonowane wody deszczowe do podlewania zieleni, spłukiwania ulic, itp. Jest to schemat zbliżony do schematu funkcjonującego w środowisku naturalnym, w którym istnieje równowaga pomiędzy ilością opadu z jednej strony, a wsiąkaniem, spływem i parowaniem wody z drugiej.

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazanym jest, aby wody opadowe były zatrzymywane na terenie na którym spadły, powolnie infiltrowały do gruntu. Podziemna infiltracja powinna być stosowana wówczas, jeżeli nie wystarcza powierzchnia na infiltrację powierzchniową lub jeżeli nie ma na nią warunków. Infiltracja powierzchniowa spływów z opadów atmosferycznych odbywać się może poprzez: trawniki, kwietniki, tereny zielone z krzewami i drzewami, tereny ogrodów przydomowych, chodniki ułożone z płyt lub kostek profilowanych na podsypce żwirowo - piaskowej, w taki sposób, aby powstały między nimi szczeliny, ciągi pieszo-jezdne, ułożone jak wyżej, parkingi i place wykonane z płyt lub kostek profilowanych jw. drogi. W ten sposób uniknie się impregnacji powierzchni uniemożliwiającej wsiąkanie w podłoże wody opadowej, która odprowadzana jest systemami kanalizacji.

Możliwości i sposoby wprowadzania wód opadowych do gruntu, są uzależnione od rodzaju gruntu, charakteru zagospodarowania i wielkości obszaru oraz poziomu wód gruntowych. Do gruntów wodoprzepuszczalnych umożliwiających infiltrację zalicza się pospółki, żwiry i piaski. Zapewniają one dobry przepływ wody dzięki znacznej porowatości – pory między ziarnami są na tyle duże, że woda łatwo się przesącza. Grunty tzw. nieprzepuszczalne, tj. gliny i iły, nie stanowią przeszkody we wprowadzaniu do nich opadów – muszą natomiast być zastosowane odpowiednio duże, podziemne lub powierzchniowe magazyny na odpływy deszczu które pozwoliłyby na powolne, stopniowe wchłonięcie wody przez grunt. Doprowadzenie wód opadowych do miejsca przesiąkania lub magazynowania powinno być wykonane w miarę możliwości po powierzchni terenu, bez stosowania kanałów. Natomiast nie zawsze wskazane jest wprowadzanie deszczu do gruntu przy płytkich wodach gruntowych tam, gdzie wysokie zwierciadło wód gruntowych może mieć niekorzystny wpływ na zabudowę.

Nieuniknionym jest wytwarzanie pewnej ilości ścieków bytowych podczas prowadzonych prac realizacyjnych, dlatego też w celu zabezpieczenia środowiska przed powstaniem i przenikaniem tego rodzaju ścieków do wód i gruntu, na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne. Ścieki zgromadzone w ww. zbiornikach powinny być wywożone systematycznie do oczyszczalni ścieków. Nie ma możliwości podania ilości ścieków bytowych związanych z trwaniem fazy realizacyjnej, związane jest to z nieokreśloną liczbą pracowników oraz brakiem określenia dokładnej ilości czasu potrzebnego na realizację budynków.

Realizacja inwestycji nie może prowadzić do zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich, w tym zalewaniem okolicznych gruntów. Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony

środowiska. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 234 ust. 1 ustawy prawo wodne właściciel gruntu o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności (art. 234 ust. 3 cytowanej ustawy).

Projekt planu przewiduje, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z miejskiej sieci ciepłowniczej lub z indywidualnych źródeł ciepła z użyciem technologii zapewniających zachowanie norm emisji spalin wynikających z przepisów odrębnych. Wielkość emisji z systemów grzewczych będzie uzależniona od jakości urządzeń grzewczych i stosowanych nośników energii. Nie przewiduje się zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza ze strony emitorów stacjonarnych, a faktyczny wpływ analizowanego sposobu zagospodarowania na powietrze będzie obojętny. Obecnie negatywny wpływ na środowisko naturalne powodowany przez zanieczyszczenia emitowane przez pojedyncze gospodarstwa domowe są porównywalne do zanieczyszczeń produkowanych przez przemysł. Dzieje się tak, ponieważ na terenie dużych skupisk ludzkich jednym z najpowszechniejszych sposobów domowego ogrzewania są paleniska węglowe, przy czym do palenia często wykorzystuje się węgiel o niskiej jakości czy odpady komunalne (opakowania z tworzyw sztucznych, produkty gumowe itd.). Biorąc pod uwagę skalę zjawiska (setki tysięcy pojedynczych gospodarstw domowych) do atmosfery wydzielane są ogromne ilości tlenu węgla, siarki, azotu, związków chloru, fluoru, metali ciężkich czy aerozoli smołowych. Dobrym rozwiązaniem przy ograniczaniu ilości zanieczyszczeń jest wprowadzenie ogrzewania na paliwa gazowe. Wprowadzenie gazyfikacji sprzyja ochronie środowiska przez eliminację lokalnej emisji pyłów i toksycznych składników spalin. Sieci gazowe nie mają wpływu na skażenie wód podziemnych i nie powodują zakłóceń w istniejących warunkach środowiska gruntowo – wodnego. Oddziaływanie istnieje wyłącznie w fazie realizacji.

Do czynników, które w sposób bezpośredni oddziałują na ludzi należy zaliczyć poziom hałasu, a także jakość środowiska w aspekcie estetycznym. Należy pamiętać, że hałas i wibracje są zanieczyszczeniami środowiska przyrodniczego charakteryzującymi się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Odbieranie dźwięku jako uciążliwości i nazywanie go hałasem zależy od osobniczych właściwości i stanu psychicznego osoby, która jest na niego narażona. Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Główne czynniki mające wpływ na poziom emisji hałasu komunikacyjnego to: natężenie ruchu i udział pojazdów transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów; stan techniczny pojazdów; rodzaj nawierzchni dróg, których zły stan powoduje dodatkowe wstrząsy oraz zmniejsza płynność poruszających się pojazdów; organizacja ruchu drogowego.

Warto podkreślić, że z punktu widzenia ochrony środowiska zagospodarowanie terenów poprzez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego jest bardzo korzystne. Wynika to z kwestii, że rozwój i kształtowanie przestrzeni przy pomocy planów odbywa się w warunkach regulowanych, o jasno wytyczonych zasadach zagospodarowania przestrzeni. Jest to niezwykle istotne, ponieważ już na etapie sporządzania dokumentu, można wyeliminować największe zagrożenia dla środowiska, bądź w sposób kontrolowany minimalizować ich negatywny wpływ na środowisko. Procedura sporządzania planu umożliwia analizę uwarunkowań przyrodniczych, społecznych i gospodarczych, zdiagnozowania istniejących i potencjalnych zagrożeń dla środowiska, wskazania zadań i wartości nadrzędnych, a następnie wybranie wariantu optymalnego. Stworzenie klarownych zasad funkcjonowania przestrzeni pozwala na harmonijny rozwój w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Planowane zagospodarowanie i zainwestowanie nie narusza przepisów ochrony przyrody i nie powoduje konfliktów z obszarami i obiektami prawnie chronionymi. Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000. Ustalenia planu nie naruszają podstawowych procesów ekologicznych zapewniających ciągłość, trwanie i powiązanie ekosystemów. W związku z powyższym nie

przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na obszary i obiekty podlegające ochronie prawnej.

Ze wzrostem temperatury i związanych z nimi fal gorąca zwiększać się będzie zagrożenie suszami, pogłębiające niedobór wody. Dla utrzymania terenów zieleni i terenów rolniczych szczególnie niebezpieczny jest stan suszy glebowej. Susze wiążą się z długimi okresami bezopadowymi skutkującymi zarówno spadkiem wilgotności gleby w wyniku intensywnego parowania, jak i obniżeniem się przepływów w rzekach i zwierciadła wód podziemnych. Z reguły ten drugi przypadek rzadko wpływa na trudności z zaopatrzeniem w wodę w miastach, gdyż ujęcia wody dla potrzeb miasta są na ogół bezpieczne. Zwykle takie sytuacje skutkują ograniczeniem zużycia wody dla celów komunalnych, jednak nie wpływają na ograniczenie produkcji i działania kluczowych systemów miejskich. Spadek wilgotności gleby odbija się przede wszystkim na zieleni miejskiej i ogranicza możliwości łagodzenia wpływu wysokich temperatur.

W obliczu zmian klimatycznych bardzo istotną staje się ochronna struktur przyrodniczych oraz zachowanie, na poziomie lokalnym, spójności i drożności sieci ekologicznej, która poza funkcjami przyrodniczymi pełni również inne funkcje, m.in. społeczne i klimatyczne, gdyż poprawia jakość życia. Tereny zieleni odgrywają niezwykle ważną rolę w efektywnej wentylacji – wymiany i regeneracji powietrza, a także retencjonowaniu wód. Tzw. mała retencja, obejmująca działania mające na celu wydłużenie czasu obiegu wody poprzez zwiększenie zdolności do zatrzymywania wód opadowych i roztopowych oraz spowolnienia odpływu, umożliwia zmniejszenie zagrożenia podtopieniami, jak również zmniejsza skutki susz, a zwłaszcza suchy glebowej. Ważną rolę odgrywa sprawność kanalizacji deszczowej w przypadku opadów nawaalnych i gwałtownie przybierającej ilości wody opadowej.

Czynnikiem, który w sposób istotny wpływa na relacje między warunkami akustycznymi, a człowiekiem jest tzw. subiektywna wrażliwość na hałas. Dotyczy ona zarówno fizjologicznych predyspozycji odbioru dźwięku, reakcji emocjonalnych jak i subiektywnych odczuć. Odczuwanie dźwięku jako hałasu zależy więc zarówno od cech indywidualnych każdego człowieka jak też od cech fizycznych dźwięku. Wśród ludzi stwierdzono ogromne różnice indywidualne stąd ocena hałasu zależy od wieku, wrażliwości, stanu zdrowia, odporności psychicznej i chwilowego nastroju człowieka. Subiektywne odczuwanie hałasu przejawia się m. in. tym, że hałas wytwarzany przez daną osobę może nie być dla niej dokuczliwy, natomiast dla osoby postronnej może być męczący lub wręcz nieznośny. Dokuczliwość hałasu dodatkowo potęguje się wówczas, jeśli wystąpi on niespodziewanie lub nie można określić kierunku, z którego się on pojawi. Podstawowymi cechami fizycznymi dźwięku wpływającymi na jego odczuwanie są: poziom, częstość występowania, czas trwania oraz charakterystyka widmowa. Granica podziału między hałasem dokuczliwym, a niedokuczliwym jest płynna i zależna nie tylko od rodzaju słyszanych zakłóceń, ale również od odporności nerwowo-psychicznej człowieka, jego chwilowego nastroju lub rodzaju wykonywanej pracy. Bardzo często ten sam zespół dźwięków może w pewnych przypadkach wywoływać wrażenie przyjemne, a w innych znów nieprzyjemne. Wszystkie te czynniki powodują trudności w ocenie rzeczywistego zagrożenia społeczeństwa, gdy dysponujemy jedynie akustyczną oceną terenu na którym występuje skażenie hałasem. Dlatego też wyniki badań pomiarowych hałasu wymagają konfrontacji z opinią ludności wyrażoną w wypowiedziach ankietowych.

Najwyższe uciążliwości hałasowe związane z ruchem pojazdów odczuwalne są przez mieszkańców w sąsiedztwie głównych ulic miejskich oraz parkingów samochodowych. Główne czynniki mające wpływ na poziom emisji hałasu komunikacyjnego to: natężenie ruchu i udział pojazdów transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów; stan techniczny pojazdów; rodzaj nawierzchni dróg, których zły stan powoduje dodatkowe wstrząsy oraz zmniejsza płynność poruszających się pojazdów; organizacja ruchu drogowego. W sąsiedztwie terenów objętych projektem planu występują tereny chronione akustycznie w rozumieniu przepisów prawa (tereny wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). W fazie budowy projektowanych obiektów mogą wystąpić nieznaczne przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. Jednak uciążliwości te powinny mieć charakter krótkotrwały i powinny zostać ograniczane przez sprawną organizację prac budowlanych. W fazie prac budowlanych mogą wystąpić

wibracje, jednak prowadzenie ich zgodnie z zasadami sztuki budowlanej, przepisami BHP i ochrony środowiska pozwoli zminimalizować to zjawisko. Na etapie projektu planu jest zbyt mało danych umożliwiających zajęcie stanowiska w tym zakresie.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska, racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz przywracanie elementów przyrodniczych do właściwego stanu zgodnie z art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*. W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza. Pod pojęciem zrównoważonego rozwoju należy rozumieć, według cytowanej ustawy *taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń*.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie negatywnie na zasoby przyrodnicze, w tym na obszary Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszary Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

W celu ograniczenia niekorzystnego potencjalnego wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się zwrócić uwagę na poniższe uwagi.:

- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.
- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych; odpady wytworzone podczas realizacji zabudowy w miarę możliwości należy zagospodarować we własnym zakresie, a w przypadku braku takiej możliwości przekazać je podmiotom posiadającym odpowiednie uregulowania prawne w zakresie gospodarki odpadami; w przypadku wytworzenia odpadów niebezpiecznych, należy zapewnić sposób ich bezpiecznego magazynowania dla środowiska oraz transport, który powinien odbywać się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych; w przypadku konieczności magazynowania odpadów i materiałów budowlanych w miejscu realizacji zabudowy, należy zadbać o ich zabezpieczenie przed możliwością rozmoczenia (np.: z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych) oraz przed możliwością spływu wymytych z nich substancji do środowiska gruntowo-wodnego, natomiast miejsca ich magazynowania wyznaczyć poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym; odpady których składowanie mogłoby przyczyniać się do zanieczyszczenia gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, powinny być składowane w szczelnych kontenerach budowlanych, zabezpieczonych przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych, odpady których składowanie nie będzie wiązać się z zanieczyszczeniem, powinny być również zabezpieczone przed oddziaływaniem atmosferycznym, jednak dopuszcza się ich składowanie poza szczelnymi kontenerami budowlanymi.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchniczej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozestana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych. Na etapie realizacji zabudowy niezbędne będzie zapewnienie wszelkich działań, które ograniczą potencjalną możliwość zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego różnego rodzaju substancjami, czy też ściekami. W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodnego powinno się prowadzić działania minimalizujące tj.: wykonywać wykopy ziemne ze szczególną ostrożnością, a roboty ziemne ograniczać do bezwzględniego minimum, aby uniemożliwić penetrację ewentualnych zanieczyszczonych wód opadowych do warstwy wodonośnej; niezbędny do wykorzystania podczas realizacji zabudowy sprzęt powinien być sprawny pod względem technicznym; materiały użyte podczas budowy powinny być zabezpieczane przed ewentualnym niekontrolowanym zanieczyszczeniem wód podziemnych; w przypadku wystąpienia ewentualnych wycieków (smaru, olejów, paliwa) należy natychmiast je usuwać poprzez wykorzystanie odpowiednich sorbentów; utrzymywać czystość na placu budowy oraz placach postojowych maszyn budowlanych oraz środków transportu; utrzymywać plac budowy bez zastoisk wody; magazynować odpady w miejscach o szczelnej powierzchni o ograniczonym dostępie osób postronnych i przekazywać je uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania.

- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym, a jeżeli przypadają na okresy lęgowe ptaków powinny być prowadzone pod nadzorem ornitologicznym.
- W przypadku konieczności usunięcia drzew odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Należy pamiętać, że w przypadku stwierdzenia występowania miejsc lęgowych, schronień i miejsc rozrodu ptaków zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoji, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem. Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 234 ust. 1 ustawy prawo wodne właściciel gruntu o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności (art. 234 ust. 3 cytowanej ustawy).

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem użytkowania lub sposobem zagospodarowania terenów w sąsiedztwie, dlatego też, w wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów określonych załącznikiem graficznym do Uchwały Nr LXI/453/2022 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 26 października 2022r. w sprawie przystąpienia do sporządzania Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów Miasta Lidzbark Warmiński (2 tereny położone przy ul. Dąbrowskiego, ul. Mazurskiej). Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o

planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) burmistrz po podjęciu przez radę miasta uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przedmiotowy plan stanowi zmianę miejscowych planów, gdyż obejmuje swoim zasięgiem obszar, na którym obowiązuje „Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lidzbark Warmiński” uchwalony Uchwałą Nr LIII/380/10 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 31 marca 2010 r.), „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Lidzbark Warmiński” uchwalony Uchwałą nr LX/461/18 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 26 września 2018 r.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WSTE.411.59.2022.BW z dnia 2 grudnia 2022 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Lidzbarku Warmińskim – znak ZNS.9082.5.2022 z dnia 24 listopada 2022 r.

Projekt planu miejscowego obejmuje dwa tereny zlokalizowane w różnych jednostkach urbanistycznych miasta. Każdy z terenów posiada specyficzne uwarunkowania wynikające z przepisów odrębnych. Załącznik nr 1 obejmuje częściowo tereny o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno – przestrzennej, w granicach których dążono do uzupełnienia istniejącej zabudowy. Pozostałe obszary zmiany to niezagospodarowane tereny zlokalizowane wśród zabudowanej tkanki miasta, stanowiące atrakcyjne tereny inwestycyjne. Załącznik nr 2 obejmuje tereny wymagające przeznaczenia pod komunikację wewnętrzną.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego obszaru objętego planem, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - ustalenia dotyczące zasad kształtowania krajobrazu,
 - ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie,
 - ustalenia dotyczące zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
 - ustalenia dotyczące szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
 - ustalenia dotyczące sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
 - inwestycje celu publicznego.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

W granicach obszarów objętych projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod: Na załączniku graficznym nr 1.1 (ul. Dąbrowskiego): Usługi handlu (1UH, 2UH), Drogi dojazdowe (1KDD), Infrastrukturę techniczną (1I); Na załączniku nr 1.2 (ul. Mazurska): Komunikację drogową wewnętrzną (1KR, 2KR).

W granicach obszarów objętych projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzeniu zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.
- Wprowadzeniu zapisu, że w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne.
- Wprowadzeniu zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, obiektów kontenerowych oraz garaży wykonanych z blachy, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach terenu elementarnego 2UH – załącznik graficzny 1.1 zlokalizowana jest nastawnia kolejowa – ul. Dąbrowskiego, ujęta w gminnej ewidencji zabytków pod nr 63, objęta ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
- Wprowadzeniu zapisu, że tereny objęte planem zlokalizowane są w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Subzbiornik Warmia nr 205 – ochrona zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzeniu nakazu dostosowania przestrzeni publicznych oraz obiektów użyteczności publicznej do potrzeb osób o różnicowanych ograniczeniach mobilności i percepcji, w tym osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, w szczególności poprzez minimalizowanie przeszkód lub ograniczeń architektonicznych, cyfrowych oraz informacyjno-komunikacyjnych.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej, a przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej. Tereny objęte planem położone są w granicach aglomeracji Lidzbark Warmiński (wyznaczonej na podstawie Uchwały Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Lidzbark Warmiński), co skutkuje koniecznością realizacji sieci kanalizacji sanitarnej do nieprzekraczalnego terminu określonego w obowiązującym Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków Komunalnych.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów i nawierzchni uszczelnionych w granicach działek budowlanych do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich. Dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z powierzchni dachów i nawierzchni utwardzonych do sieci kanalizacji deszczowej.
- Ustaleniu zaopatrzenia w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z sieci ciepłowniczej. Dopuszczeniu wykorzystania indywidualnych źródeł ciepła z użyciem technologii zapewniających zachowanie norm emisji spalin wynikających z przepisów odrębnych.
- Dopuszczeniu realizacji urządzeń do produkcji energii ze źródeł odnawialnych z wyłączeniem urządzeń wykorzystujących energię wiatru na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że gospodarkę odpadami stałymi należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzeniu zakazu przekształcania, unieszkodliwiania, składowania odpadów w granicach planu.
- Wprowadzeniu ustaleń w zakresie ogrodzeń.

- Wprowadzeniu ustaleń w zakresie wykończenia i kolorystyki obiektów budowlanych.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że obsługa komunikacyjna poszczególnych terenów następować będzie poprzez istniejące i projektowane drogi dojazdowe (ulice) oznaczone symbolem KDD oraz komunikacją drogową wewnętrzną oznaczoną symbolem KR na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się realizacji zadań własnym gminy z zakresu infrastruktury technicznej, ani inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym. Przewiduje się natomiast budowę drogi publicznej oznaczonej symbolem 1KDD jako inwestycja celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

W punkcie 1.4 w formie tabelarycznej przedstawiono przeznaczenie terenów określone w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do niniejszego projektu planu.

W punkcie 1.5 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Gmina miejska Lidzbark Warmiński położona jest w północnej części województwa warmińsko-mazurskiego, w powiecie lidzbarskim. Miasto leży na pograniczu Niziny Sępopolskiej i Pojezierza Olsztyńskiego, w dorzeczu Łyny oraz jej prawobrzeżnego dopływu Symsarny. Miasto zajmuje powierzchnię 14,35 km², co stanowi 1,6% ogólnej powierzchni powiatu oraz 0,06% ogólnej powierzchni województwa warmińsko-mazurskiego. Lidzbark Warmiński otoczony jest przez gminę wiejską Lidzbark Warmiński. Lidzbark Warmiński pełni funkcje administracyjne, usługowe oraz kulturowe dla lokalnej wspólnoty samorządowej. Miasto usytuowane jest w dorzeczu rzeki Łyny oraz jej prawobrzeżnego dopływu Symsarny. Przez teren Miasta przebiega droga krajowa nr 51 relacji Bezledy – Bartoszyce – Lidzbark Warmiński – Dobrze Miasto – Olsztyn – Olsztynek oraz krzyżujące się z nią drogi wojewódzkie nr 513 relacji Pastęk – Orneta – Lidzbark Warmiński – Wozławki inr 511 relacji Lidzbark Warmiński – Górowo Iławskie – Bagrationowsk. Położenie miasta przy drodze nr 51 jest bardzo istotnym uwarunkowaniem ze względów m.in. gospodarczych i komunikacyjnych; umożliwia bezpośrednie połączenia z drogowym przejściem granicznym z Rosją w Bezledach. Ponadto przez miasto przebiega droga wojewódzka nr 513 (Biszynek – Pastęk).

Analiza istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta pozwala na wskazanie funkcji dominujących w poszczególnych częściach miasta:

- centralna część miasta (od północy ograniczona nieczynną linią kolejową, od południa granicą lasu, od zachodu ulicami: Piłsudskiego, Kresowa, Kopernika i od wschodu ulicami Wyszyńskiego, Spółdzielców): koncentracja usług podstawowych i ponadpodstawowych (nagromadzenie jednostek i instytucji usługowych oraz administracji) uzupełnionych o mieszkalnictwo (w przewadze wielorodzinne) oraz tereny zieleni urządzonej,
- obszar w centralnej części miasta powyżej nieczynnej linii kolejowej oraz południowo – zachodniej części w rejonie ulicy Olsztyńskiej: koncentracja przemysłu, usług i infrastruktury technicznej uzupełniona o rolnictwo (ogrodnictwo),
- obszary o jednorodnej funkcji - mieszkalnictwo wielorodzinne uzupełnione o usługi podstawowe w rejonach ulic: Astronomów, Ornecka, Kromera, Legionów, Warmińska, Grabowskiego
- obszary o jednorodnej funkcji - mieszkalnictwo jednorodzinne uzupełnione o usługi podstawowe w rejonach ulic: Osiedle Bartoszycka, Osiedle 30-lecia PRL, Osiedle Żytnia, Polna, Bema, Wiejska.
- obszar o dominującej funkcji innej (tereny wojskowe) wzdłuż ulicy Orneckiej uzupełniony o mieszkalnictwo jedno- i wielorodzinne z usługami podstawowymi oraz ogrodnictwo.
- obszar o funkcji uzdrowiska obejmujący teren na południe od rzeki Łyny, pomiędzy ulicami Warmińską, Olsztyńską i Górą Krzyżową.

Teren na załączniku nr 1.1 położony jest w północnej części miasta, na styku dzielnic o charakterze mieszkaniowym i przemysłowym. Teren jest częściowo zabudowany i zagospodarowany; zlokalizowana jest zabudowa usługowo-handlowa i ciągi komunikacyjne; część niezabudowana porośnięta jest roślinnością trawiastą i pojedynczymi zadrzewieniami.

W sąsiedztwie terenu znajduje się zabudowa usługowa, handlowa i mieszkaniowa, także tereny kolejowe.

Teren na załączniku nr 1.2 położony jest w południowej części miasta i obejmuje istniejące drogi dojazdowe do zabudowy mieszkaniowej.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego.

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody tereny objęte opracowaniem znajdują się poza granicami obszarów objętych prawnymi formami ochrony przyrody.

Obszary objęte projektem planu położone są w rejonie wodnym Łyny i Węgorapy, w Dorzeczu Pregoty, w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych PLRW700020584699 Symsarna od wypływu z jeziora Symsar do ujścia. Tereny objęte projektem planu położone są w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020 o całkowitej powierzchni 6089,3 km²; ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry chemiczny i ilościowy; celem dodatkowym nie pogorszenie jakości wody do spożycia; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określana jest jako niezagrożona. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej tereny objęte opracowaniem znajdują się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Subzbiornik Warmia nr 205.

W przypadku braku realizacji projektu planu tereny pozostaną w dotychczasowym stanie użytkowania lub zostaną zagospodarowane zgodnie z wytycznymi obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Z uwagi na skalę planowanej zabudowy oraz jej charakter nawiązujący do istniejącej w sąsiedztwie zabudowy nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na stan środowiska i nie analizuje się stanu środowiska na obszarach sąsiednich. W sąsiedztwie terenów objętych opracowaniem zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa, usługowa i magazynowa, a także grunty niezagospodarowane porośnięte niską roślinnością, zadrzewieniami oraz zakrzaczami.

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem użytkowania lub sposobem zagospodarowania terenów w sąsiedztwie, dlatego też, w wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. W punkcie 9 niniejszej prognozy wskazano przewidywane oddziaływania wynikające z realizacji ustaleń projektu planu, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także środowisko.

W celu ograniczenia niekorzystnego potencjalnego wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się zwrócić uwagę na poniższe uwagi.:

- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.
- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych; odpady wytworzone podczas realizacji zabudowy w miarę możliwości należy zagospodarować we własnym zakresie, a w przypadku braku takiej możliwości przekazać je podmiotom posiadającym odpowiednie uregulowania prawne w zakresie gospodarki odpadami; w przypadku wytworzenia odpadów niebezpiecznych, należy zapewnić sposób ich bezpiecznego magazynowania dla środowiska oraz transport, który powinien odbywać się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych; w przypadku konieczności magazynowania odpadów i materiałów budowlanych w miejscu realizacji zabudowy, należy zadbać o ich zabezpieczenie przed możliwością rozmoczenia (np.: z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych) oraz przed możliwością spływu wymytych z nich substancji do środowiska gruntowo-wodnego, natomiast miejsca ich magazynowania wyznaczyć poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym; odpady których składowanie mogłoby przyczynić się do

zanieczyszczenia gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, powinny być składowane w szczelnych kontenerach budowlanych, zabezpieczonych przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych, odpady których składowanie nie będzie wiązać się z zanieczyszczeniem, powinny być również zabezpieczone przed oddziaływaniem atmosferycznym, jednak dopuszcza się ich składowanie poza szczelnymi kontenerami budowlanymi.

- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchniczej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozestana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych. Na etapie realizacji zabudowy niezbędne będzie zapewnienie wszelkich działań, które ograniczą potencjalną możliwość zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego różnego rodzaju substancjami, czy też ściekami. W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodnego powinno się prowadzić działania minimalizujące tj.: wykonywać wykopy ziemne ze szczególną ostrożnością, a roboty ziemne ograniczać do bezwzględного minimum, aby uniemożliwić penetrację ewentualnych zanieczyszczonych wód opadowych do warstwy wodonośnej; niezbędny do wykorzystania podczas realizacji zabudowy sprzęt powinien być sprawny pod względem technicznym; materiały użyte podczas budowy powinny być zabezpieczane przed ewentualnym niekontrolowanym zanieczyszczeniem wód podziemnych; w przypadku wystąpienia ewentualnych wycieków (smaru, olejów, paliwa) należy natychmiast je usuwać poprzez wykorzystanie odpowiednich sorbentów; utrzymywać czystość na placu budowy oraz placach postojowych maszyn budowlanych oraz środków transportu; utrzymywać plac budowy bez zastoisk wody; magazynować odpady w miejscach o szczelnej powierzchni o ograniczonym dostępie osób postronnych i przekazywać je uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym, a jeżeli przypadają na okresy lęgowe ptaków powinny być prowadzone pod nadzorem ornitologicznym.
- W przypadku konieczności usunięcia drzew odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Należy pamiętać, że w przypadku stwierdzenia występowania miejsc lęgowych, schronień i miejsc rozrodu ptaków zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem. Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 234 ust. 1 ustawy prawo wodne właściciel gruntu o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności (art. 234 ust. 3 cytowanej ustawy).

Z uwagi na skalę opracowania, sposób planowanego zagospodarowanie terenów oraz położenie terenów w odległości około 25 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą ani rozwiązań alternatywnych, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszar Natura 2000.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

.....
podpis